

במדניה

(המשך ממעמד 8)

שאנשים שונים — ביניהם אליהו אלישר, דוד סיטון ושמואל שמיר — חברי הציונים הכלליים שעושים לי עכשיו צרות, יתנגדו של אבי, שימשוך קלות של ספרדיס-דתיים. **מיהו גדול הסופרים?** ח"כ יוסף ספיר המשיך להציע לי את הפיתוי הגדול להיות חבר-כנסת. הוא שלל את כל הנימוק קים שלי. החלטתי שאני לא יכול להחליט לבדי בשאלה זו.

פניתי לאישים שונים, ביניהם רבנים רדיניים, ושללתי מה דעתם שאלך ברשימת הציונים הכלליים לכנסת. אין לי אפשרות למסור את שמותיהם, אולם כולם אנשים רציניים. בין השאר פניתי אל גדול הסופרים העבריים בארץ, גם הוא נתן את דעתו החיובית בקשר לכך. הוא באמת איש חשוב. דעה לא אומר את שמו. לכל אחד יש בכלל דעה אחרת מיהו גדול הסופרים. אם מישוהו חושב שזה הסופר ש"י עגנון, הוא רשאי לכתוב את זה. לי אין כל התנגדות.

בכל אופן הדעה הייתה כמעט אחידה, רק אחד התנגד. אולם בה לא נגמרו הייסוסים שלי. לקחתי את עצמי בידיים לכמה ימים, כדי לחשוב. אמרתי לעצמי: האם אני כבר מספיק מבוגר? האם אני אחראי? האם אני יכול בכלל לענות בעצמי על שאלות אלו? החלטתי — כן, רק אז התחלתי במשאומתן עם הציונים הכלליים. הצבתי להם כמה תנאים כדי להיות בטוח שהם לא יסדרו אותי אחר-כך. סוף-סוף איני צריך למשוך עכורם קולות, ואחר-כך להיות ח"כ של מפלגה בלתי-דתית. התנאים היו יודיים: טיפוח ערכי היהדות בכתבי הספר הממלכתיים, ולא רק תודעה יהודית. חוץ מזה דרשתי שהם יתנגדו להפעלת כל תחבורה ציבורית בשבת, יהיו בעד ביטול הנתיב הרישום, וישאירו את הנישואים והגירושים בידי הרבנות. זה הרבה זה? **כנסת או קרן פנסיה?** היה לי כמובן ענין גם עם אבא שלי, והוא התנגד להליכתי ולכנסת, העדיף שאמשיך ללמוד. אולם הוא החליט לא להפריע לי.

עכשיו באים ראשי המפלגה הדתית-לארץ מית ועושים לי חור בראש, וח"כ יצחק רפאל אמר אפילו שזה נגד רצון אבי. נכון, אבי התנגד להליכתי לכנסת בכלל, אבל לא בגלל הקשר עם הציונים הכלליים.

בכלל, הם רצו לפנות אלי לפני כמה זמן שאלך אתם, אולם התמהמהו. בינתיים היו ציונים-הכלליים פנו אלי. אז בגלל זה אני פתאום פסול?

אני רוצה להרגיע את כל אלה שטוענים שאיני חבר המפלגה. עכשיו אני כבר חבר המפלגה, ובאיוה מקום נאמר שההליכה לי כנסת נבעת לפי החוק במפלגה? מה, הליכה כה לכנסת זה כמו קרן פנסיה? עכשיו אני עומד להשתחרר בהתאם לחוק מן הצבא. אחרי תום כהונתי אחזיר את הנימוק המגיעים ממני. אולם אני רוצה למסור הצהרה ממש חגיגית: למרות כל מה שבן-גוריון אמר בזמנו על משפחתי בקשר לאי-הליכה לצבא, ולמרות שאני חיסלתי את הפרשה ולא אכעס עלי כשנהיה יחד חברי אותה הכנסת, אני אלך בתקופת שירותי בכנסת לשרת גם בצבא, כמו כל אזרח אחר. אני לא אשתמש בחוק הפוסט אותי מחובה זו. זוהי התחייבות מצדי.

תזכיר

חיה בעי"מ

עזירות חושימטאן שימשו השבוע נושא לדו"ח בן 75 עמודים של מבקר המדינה. בביקורת מקיפה, המאשרת בקודה וקודה את האשמות העולם הזה נגד הי חושימטאן (העולם הזה 919 והלאה). קובע המבקר בין השאר: העירייה נתנה הקלות בניה לקבלנים, בניגוד לתוכנית-הבניה הי קבועה, תמורת סכומים ניכרים שנותרו לקרנות מיוחדות; פקידים-עירייה מיוחסים נהנו מייבוא מכונות למטרות פרטיות, ללא תשלום המסים הכבדים המוטלים על אזרחי המדינה; שולמו פיצויים שלא כחוק ל- פועלים; העיסקה המפוקפקת של המדהנים הסתכמה בהפסד... **דו"ח בן-הרוש** יעמוד בראש רשימה של עולי צפון-אפריקה, כפי שהודיעה מראש תצפית העולם הזה (1144). זוהי תוצאה ישירה של הצעת הפעולה השמית להעמיד את בן-הרוש בראש חזית בלתי-תלויה, להבטיח בצורה זו את שיחורו מן הכלא... **קריעת שטחים** מתחום עירית נתניה, אשר פרי טיה פורסמו לראשונה מעל דפי העולם הזה (1143), תעוכב לעת-עתה. הפירסום בהעולם הזה עורר גל מחאות בין תושבי העיר, גרם להודעת שרה-פנים שיעיין מחדש בהחלטתו.

דרך צלחה

מזרונים גומא יר, ששמש הולך לפניהם, מיוצאים עתה מעבר לים וכובשים את שווקי אירופה. מזרונים גומא יר המיוצרים מקצף גומי, לא טקס"י טהור מוניחים שוב ושוב את איכותם המעולה.

גומא יר

כל אחד נועדיף-גומא יר ולו תחליף

בארץ או בחוץ-לארץ

משתמשת הנשים לשביעת רצונן בטקסטיל שמפו. לכבי כת צמר, משי וכל האריגים העדינים, השתמשי גם את בקצף הרך ללא אלקלי של

תוצרת נקה תוצרת איכות המפיצים היחידים: חבי נורית בע"מ

מדינת

המדינה

בית האופנה

לגברים ולגברות

המבחר הגדול ביותר של דוגמאות מקוריות

מחלקה מיוחדת

למחשבות אישיים

לאשראי

לאשראי

שיא הנעל בישראל

אלנבי 74, תל-אביב

בגלל שיפורים בחנות מכירה גדולה

הנחה גדולה בכל סוגי נעליים, גם נעלי חורף.

חופיע גליון מס' 21 של

היחון המצויר לבידור והומור

דו"ח מיוחד: מאיפה בא הריח?

כל המדורים הקבועים עשרות קריקטורות

64 עמודים • 500 פרוטה

ה איש הגדול ירד לחדר-ההמתנה של מלון זן. שחרחר, רזה, מסורק למשעי, במכנסים-ארוכים-חולצה-פרומה-וסנדלים. זהו כריסטיאן ז'אק של אילו כולם היו כמוהו, ב.ב. יוצאת למלחמה, החוק הוא חוק ומר- טין קארול; הבמאי מפאריס, ג'ורג' בור- אנוס-אירס ואולפני הסרט בהרצליה.

תוכניתו המיידית: סיור חסוף ביפו, לר- אות מקומות מעניינים העלולים לשמש רקע לצילומי סרטו הבא: קילומטר 95 הישראלי. אפשר להצטרף? "למה לא? נשמח מאד...". בחוץ ממתנה המונית, גם הנהגו ותס- ריטאי שבא מפאריס; ואיחאן לנגיל שבא מ- יוגוסלביה דרך אולפני הסרט בהרצליה והמשמש כעוזרו של הבמאי הגדול; ומתי רה, פחות-אזויתר כנ"ל; וסיראר הצלם שגם הוא בא מפאריס. טיטי ליוידיו. המונית נוסעת. אבל לא מפריזים. 100 מטר, מטר, ונוצצים.

הנהג: אני מבין שאתם מדברים צרפתית, אז אני אסביר לכם בצרפתית. שמי אלי. כולם: אנשנטה (תרגום בגוף הסרט: נעים מאד).

הנהג: מכאן אפשר לראות את העיר יפו. כיום יפו ותל-אביב הן עיר אחת. עיר גדול לה. 450-400 אלף תושבים. אומרים שיפו היא אחת הערים העתיקות ביותר בעולם. יונה והליתן אתם יודעים. אומרים שהיא נקראת כך על-שם יפת, בנו של נוח אתם יודעים. אני לא בטוח שזה נכון, אבל ה- אגדה אומרת כך. הנהג (מחשיך): יפו היא עיר ערבית טי-

הבמאי הצרפתי נרס אהבה

פוסית, כמו טנג'ר. יש בה הרבה סימטות צרות, יש גם הרבה כנסיות ומסגדים. גם בתריכנסת, אבל אלה חדשים. בנו אותם רק אחרי מלחמת העצמאות. יש לה גם נמל. אתם רואים אותו. אבל לא נמל של מים עמוקים. האנייה עוגנת חצי קילומטר מהחוף ומורידים את הסחורות בסירה. פעם היו גם מורידים אנשים, אבל עכשיו רק סחור- רה מורידים ביפו. היא גם נתנה את שמה לתפוזים שלנו. גיאפא אורנג'ס (תרגום חופ- שי בגוף הסרט: שאמוטי) אתם יודעים. הנהג (עדיין): פעם היה גבול בין יפו ו- תל-אביב. שתי ערים נפרדות. עכשיו אין גבול. שתי הערים כמו אחת. חוץ מהרריות שיש באמצע. מלחמת העצמאות אתם יוד- עים. אבל הממשלה לא בונה שם, כדי שלא יישארו הסימטות הקטנות. יש תוכנית גדו- לה. לחדש את פני העיר כולה, לבנות בני- יינים גדולים ורחובות רחבים.

הנהג (כך, כן, הוא עוד ממשיך): הבניין שאתם רואים משמאל, בניין האופרה, היה פעם בניין הפרלמנט הישראלי. ואם אנתו כבר פה, אפשר לראות מאחור את נמל תל- אביב. איש אינו מסתובב. לא רוצים לראות את נמל תל-אביב. באסת לא יפה). מתי רז (רומז בעדינות): די, עכשיו לי- עניין. מספיק היסטוריה. רוצים לראות עתי- קות. סימטאות, רחובות ערביים. טוב? הנהג מתניע את המכונית. כן, הוא גמר להסביר. לעת עתה, על כל פנים.

★ ★ ★

בשורה לאחווה

ה לכריסטיאן ז'אק ולמורח? האם כבר ביקר בארץ ערבית מימיו? הו, כן. הייתי בסוריה, במצרים. עוד ב-1933. באתי לסובב סרט בסוריה. נסעתי גם לי- ארץ. ירדתי בחיפה ונסעתי עד כאן, ביפו, במכונית. ראיתי הרבה חול. אחר-כך לא ראיתי את הארץ עד 1956. יש עדיין חול, אבל לא כל כך הרבה. צמחו הרבה דברים. ממש פנטסטיק". הוא פונה אל הצלם: "נכון, טיטי?" טיטי, גבר שבישער ומקסים, מאשר: הו, כן. ראיתי את הארץ עוד לפניך. עוד ב-1926. אז לא היה שום דבר. באמת פנטסטיק". בכתב — וביחוד בעברית — זה נשמע נורא ציוני. אבל ז'אק אומר את הדברים ברגש עמוק, בנימה רצינית. וכריסטיאן ז'אק הוא אדם באמת רציני. כאשר הוא מספר על קילומטר 95 הוא משתמש במלים גורי- לות, קרושות. מפי אחר, עלולות הן להיש מע יומרניות. אבל לא מפי האיש שנתן לי- עולם את אילו כולם היו כוחו. זה, הם, הוא מדבר על קילומטר 95. זה יהיה סרט המביא בשורה, בשורת האחחה